

Učitelka Alice: Mně po hlavě teda nepolezou. Ale já si myslím, že do té míry, že já potřebuju nějaký řád, nějaký režim, a pak v rámci nějakých pravidel, který teda vydupu, jsem ochotna s nima cokoli a oni to ví. Ale musí to mít, děti potřebují hranice. Nebudem se vůbec, ty mantinele tam jsou a fungují a já teda velím úplně klidně, jak se to rozveze, to mně nevadí. Ale v rámci těch mantinelů si myslím, že nemají se mnou problémy.

Tazatel: A jaká máš třeba ta základní kritéria, která musí být splněna?

Učitelka Alice: Musí se k sobě chovat s ..., aspoň tolerantně. Myslím si, že na těch základech to začíná být možná jeden obrovský problém, protože jakmile v té třídě se rozveze takový to špičkování, rvaní, takový to utrhování... já, dokud oni fungují podle nějakých zdvořilých vzájemných ..., tak můžou se mnou v podstatě diskutovat o čemkoli. Já bych řekla, že ani to učivo není až to nejdůležitější, ale jakmile se prostě rozleze taková ta jejich pubertální, že všechno komentují, že jsou na sebe hnusní, že ... teď jsem to říkala, někdo tam cosi a já říkám, proč mu to děláš, vždyť si to představ, že to někdo, tady toto. Tady toto ... a umět, já jsme to trošku vzdala. Bývala jsem daleko nekompromisnější, museli daleko víc umět, těžko se smírju s tím, že jsou děti, který se prostě neučí, neumí a nebudou umět. V osmičce teďka jsem dala asi, loni to byla teda sedmička, mělo asi devět lidí čtyřku z přírodopisu. Mě to uráží.

Tazatel: A co když se začnou škrtit, jak jsi říkala?

Učitelka Alice: nadávám hrozně, hrozně. Nadávám a vydírám je citově, a vedu je k osobní zodpovědnosti a prostě aby si, já říkám, nemusíte se mi tady líbat a objímat, když ti někdo nevyhovuje, jdi pryč, nech ho být, vůbec se o něho nestarej jako.

Tazatel: Co to znamená, že je citově vydíráš?

Učitelka Alice: Kdyby to dělal někdo tobě a jak by se ti to líbilo a zkus si to a takové prostě a nebude to tady fungovat, a třídu prostě stavím do proti jako, jako docela umím být taková jako... Protože tady mají být šest sedm osm hodin denně. Pět dní v týdnu, kde jsou víc? Jako nikde jinde, jako musí to, učím je, že když je jich tam dvacet, že oni určí ten styl té třídy, jeden kantor ne. Jako oni, oni si musí vytvořit, aby tam o té přestávce bylo k žití. Aby se prostě nepolívali, aby prostě, oni to musí vědět. Oni, osobní zodpovědnost za ten stav té třídy vyžaduju, kromě pořádku a takových věcí.